31995R2135

L 214/16 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 8.9.1995

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2135/95

z dnia 7 września 1995 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze dla przyznawania refundacji wywozowych w sektorze cukru

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1101/95 ([2]), w szczególności jego art. 17 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

Porozumienie w sprawie rolnictwa zawarte podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, zwane dalej „Porozumieniem", wymaga w szczególności przyjęcia przepisów mających zastosowanie do wywozu cukru; tytuł II (Handel z państwami trzecimi) zasadniczego rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 został zrewidowany w wyniku Porozumienia rozporządzeniem Rady (WE) nr 3290/94 ([3]); w związku z tym należy również dokonać zmian szczegółowych zasad stosowania przyznawania refundacji wywozowych do cukru ustanowionych rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 394/70 ([4]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2529/94 ([5]) oraz (EWG) nr 1469/77 ([6]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1714/88 ([7]), oraz uchylić rozporządzenia przy jednoczesnym przeniesieniu przepisów dotyczących stosowania systemu refundacji;

cukier krystaliczny, produkowany z cukru białego lub rafinowanego cukru surowego, wykazuje w wielu przypadkach stopień polaryzacji niższy od 99,5 %; uwzględniając wysoki stopień czystości używanego surowca, refundacja do cukru krystalicznego powinna być możliwie jak najbardziej zbliżona do refundacji do cukru białego; należy ustanowić ścisłą definicję cukru krystalicznego;

ceny interwencyjne dla cukru białego i cukru surowego są ustalane bez uwzględnienia opłaty za składowanie przewidzianej w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81; jednakże należy uwzględnić wpływ tej opłaty na ceny cukru i odpowiednio ustalić refundacje wywozowe;

w celu zapewnienia równego traktowania wszystkich zainteresowanych stron we Wspólnocie, powinna zostać ustanowiona standardowa metoda ustalania zawartości sacharozy w niektórych produktach; należy ustanowić szczególne przepisy obejmujące przypadki, w których metoda ta nie pozwoli na ustalenie całkowitej zawartości sacharozy;

w przypadku syropów o stosukowo niskim stopniu czystości zawartość sacharozy powinna być ustalana według stawki ryczałtowej na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego;

wywóz cukru białego do państw trzecich jest coraz częściej poprzedzony składowaniem cukru luzem w magazynach lub silosach portowych, a następnie pakowanie w worki odbywa się w ostatniej chwili, gdy statek jest gotowy do załadunku, lub na samym statku; w konsekwencji takie działania pociągają za sobą wspólne wykorzystanie w danym porcie silosu, w którym składuje się i przez to miesza się cukier pochodzący z różnych przedsiębiorstw cukrowniczych; jak stanowią obecnie obowiązujące przepisy, w celu zakwalifikowania do wypłacania z góry refundacji, z uwagi na to, że cukier musi być składowany w warunkach umożliwiających jego fizyczną identyfikację, mieszanie go z innym cukrem nie jest dozwolone; sytuacja ta uniemożliwia zakwalifikowanie znacznej części cukru wspólnotowego wywożonego do państw trzecich do wypłacenia z góry refundacji wywozowych;

ponadto specyficzne właściwości cukru białego, mianowicie jego wysoki stopień jednorodności technicznej i handlowej, umożliwiają złagodzenie ograniczeń w przepisach w stosunku do tego produktu, zapewniając, że produkt jest faktycznie wywożony po wypłaceniu refundacji; uwzględniając te okoliczności, należy, przy zachowaniu niektórych warunków (w szczególności dotyczących kontroli), dopuścić mieszanie cukru białego pochodzącego z różnych źródeł, w tym samym miejscu magazynowania, do celów wypłacania z góry refundacji wywozowych, w drodze zmiany odpowiednich przepisów dotyczących sektora cukru;

w związku z przyznawaniem refundacji wywozowych do izoglukozy i syropu inulinowego powinny zostać ustanowione limity w odniesieniu do zawartości fruktozy i wielocukrów w celu zapewnienia, że refundacja przyznawana jest wyłącznie do prawdziwego produktu w stanie nieprzetworzonym; w odniesieniu do syropu inulinowego, kwoty produkcyjne i opłaty produkcyjne ustalane są na takim samym poziomie jak w odniesieniu do cukru i izoglukozy, w drodze zastosowania współczynnika 1,9; w wyniku tego refundacja do syropu inulinowego powinna być ustalana przy użyciu tego współczynnika; refundacja wywozowa do izoglukozy i syropu inulinowego powinna być ustalana każdego miesiąca zgodnie z miesięcznym ustalaniem innych refundacji w sektorze cukru;

([1]) Dz.U. L 177 z 1.7.1981, str. 4.
([2]) Dz.U. L 110 z 17.5.1995, str. 1.
([3]) Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105.
([4]) Dz.U. L 50 z 4.3.1970, str. 1.
([5]) Dz.U. L 269 z 20.10.1994, str. 14.
([6]) Dz.U. L 162 z 1.7.1977, str. 9.
([7]) Dz.U. L 152 z 18.6.1988, str. 23.

z ekonomicznego punktu widzenia pożądane jest, by przewidzieć możliwość dostosowania refundacji, w przypadkach gdy następują zmiany cen interwencyjnych i ceny melasy między momentem ich ustalenia a faktycznym wywozem;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do celów art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 „cukier krystaliczny" oznacza cukier, który:

a) zawiera grube kryształy o długości co najmniej 5 mm, otrzymane poprzez chłodzenie i powolną krystalizację roztworu cukru o wystarczającym stężeniu;

oraz

b) zawiera wagowo w stanie suchym 96 % lub więcej sacharozy, ustalonej według metody polarymetrycznej.

Artykuł 2

Do celów art. 17a ust. 2 lit. b) i art. 17c rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 refundacja wywozowa ustalana jest z uwzględnieniem opłaty za składowanie, określonej w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, która ustalana jest na przedmiotowy rok gospodarczy.

Artykuł 3

1. Refundacja wywozowa na 100 kg produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 jest równa kwocie podstawowej pomnożonej przez zawartość sacharozy ustaloną dla przedmiotowego produktu plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów obliczonych w ekwiwalencie sacharozy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4 zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza jest całkowitą zawartością cukru, wynikającą z zastosowania metody Lane'a i Eynona (metoda redukcji miedzi) do roztworu inwertowanego według Clergera – Herzfelda. Zawartość całkowitą cukru ustaloną zgodnie z tą metodą przelicza się na sacharozę przez przemnożenie jej przez współczynnik 0,95.

3. W przypadku syropów o czystości nie mniejszej niż 85 %, ale mniejszej niż 94,5 %, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustalana jest według stałej stawki 73 % wagowo w stanie suchym. Procent czystości syropów oblicza się, dzieląc zawartość całkowitą cukru przez zawartość suchej masy i mnożąc wynik przez sto. Zawartość całkowitą cukru ustala się według metody określonej w ust. 2, a zawartość suchej masy według metody areometrycznej.

4. W przypadku karmelu, otrzymanego wyłącznie z cukru niedenaturowanego objętego kodem CN 1701, zawartość sacharozy plus, gdzie stosowne, zawartość innych cukrów wyrażona jako sacharoza ustala się na podstawie zawartości suchej masy. Zawartość suchej masy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1. Wynik ustalenia zawartości suchej masy wyraża się jako sacharoza poprzez mnożenie go przez współczynnik 1.

Jednakże na wniosek, uwzględniając karmel określony powyżej, możliwe jest ustalenie rzeczywistej ilości wykorzystanej sacharozy plus, gdzie stosowne, innych cukrów wyrażonych jako sacharoza, jeśli karmel został wyprodukowany na mocy procedury składu celnego lub strefy wolnocłowej, zapewniających równoważne gwarancje.

5. Kwota podstawowa określona w ust. 1 nie ma zastosowania do syropów o czystości niższej niż 85 %.

Artykuł 4

W przypadku gdy cukier biały, objęty kodem CN 1701 99 10, wyprodukowany z buraka lub trzciny zebranej we Wspólnocie lub z cukru surowego przywożonego do Wspólnoty na mocy porozumień preferencyjnych, jest składowany luzem w ramach składu celnego lub strefy wolnocłowej ustanowionej dla wypłacenia z góry refundacji, zgodnie z definicją określoną w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 565/80 [1], cukier ten, obok czynności przewidzianych w art. 28 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 [2], może być mieszany w tym samym miejscu składowania z innym cukrem białym, objętym kodem CN 1701 99 10, tego samego pochodzenia jak określono powyżej, o tej samej jakości handlowej oraz równoważnych cechach technicznych.

[1] Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.
[2] Dz.U. L 351 z 14.12.1987, str. 1.

Artykuł 5

Refundacje wywozowe mogą być przyznane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. f) i g) rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 wyłącznie w przypadku, gdy produkty:

— zostały otrzymane bezpośrednio poprzez izomeryzację glukozy,

— zawierają wagowo w stanie suchym co najmniej 41 % fruktozy,

oraz

— których całkowita zawartość wagowa w stanie suchym wielocukrów i oligosacharydów, włącznie z zawartością di- i trisacharydów, nie jest większa niż 8,5 %.

Zawartość suchej masy izoglukozy ustala się na podstawie gęstości roztworu rozcieńczonego w proporcji wagowej 1:1 lub, w przypadku produktów o bardzo wysokiej konsystencji, poprzez suszenie. Refundacja ustalana jest co miesiąc.

Artykuł 6

Refundacje wywozowe mogą być przyznane do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 wyłącznie w przypadku, gdy produkty:

— zostały otrzymane bezpośrednio po hydrolizie inuliny lub oligofruktozy,

— zawierają wagowo w stanie suchym co najmniej 80 % fruktozy,

oraz

— których całkowita zawartość wagowa w stanie suchym polisacharydów i oligosacharydów, włącznie z zawartością di- i trisacharydów, nie jest większa niż 8,5 %.

Refundacja wywozowa do produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 jest równa, na 100 kg suchej masy, refundacji wywozowej ustalonej dla produktu określonego w art. 1 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia pomnożonej przez współczynnik 1,9. Refundacja ustalana jest co miesiąc.

Artykuł 7

Jeśli w okresie między:

— dniem złożenia wniosku o pozwolenie na wywóz w przypadku, gdy refundacja ustalana jest okresowo, lub

— końcowym terminem przedstawiania ofert, w przypadku gdy refundacja ustalana jest w drodze zaproszenia do składania ofert

a dniem wywozu następuje zmiana cen cukru lub melasy ustalonych na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1785/81, można przewidzieć, że refundacja zostanie dostosowana.

Artykuł 8

Rozporządzenia (EWG) nr 394/70 i (EWG) nr 1469/77 tracą moc.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 września 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji